

Nedjelja 15.01.2017.	08,00 09,30 11,00	Druga nedjelja kroz godinu	+ Štefanija i Franjo Zornjak +Slavko Berić Za narod
Ponedjeljak 16.01.2017.	18,00	Svagdan	+ Mato Baličević
Utorak 17.01.2017.	11,00(Ljupina) 18,00	Sv. Antun, opat	
Srijeda 18.01.2017.	18,00	Svagdan	+ Kata i Mijo Vincetić
Četvrtak 19.01.2017.	18,00	Svagdan	+ Zoran Tokić
Petak 20.01.2017.	17,00	Sv. Fabijan i Sebastijan	+ Mara Vidić Petrović
Subota 21.01.2017.	17,00	Sv. Agneza (Janja)	+ Franjo i Jelka Jurišić i iz ob Jurišić
Nedjelja 22.01.2017.	08,00 09,30 11,00	Treća nedjelja kroz godinu (Sv. Vinko, đakon)	+ Filip Šokić i iz ob Šokić + Biserka Mišić, Petar i Marko Jelušić Za narod

Čišćenje crkve Jug: PAULINA ŠTEFANIJA, AMALIJA TKALČEC, HELENA TKALČEC, ANDREA TKALČEC, SONJA TKALČEC, SANDRINA SAVI, GORDANA SAVI

Čišćenje crkve Ljupina: VIŠNJA CINDRIĆ, LIDIJA STANIŠIĆ, VESNA MULAC, ĐURĐA SIVONJIĆ

- Subota: Nema susreta ministranat, Susret mladih nakon svete mise u župnom stanu
- kroz idući tjedan traje Molitvena osmina za jedinstvo kršćana, nađimo vremena i molimo na tu nakanu
- Središnje biskupijsko ekumensko slavlje održat će se u Novoj Gradiški u župi Bezgrješnog začeca BDM u 18,00 sati

ŽIRO RAČUNI Župe Kraljice sv. Krunice, Nova Gradiška-Jug
Kunski: Zagreb. banka: 2360000-1101588094
Devizni: ZABA HR 2X: 2500-01305654-000 IBAN: HR1923600001101588094 (2100194397)

Izdaje: Požeška biskupija, Župa Kraljice sv. Krunice / Ul. Kralja Zvonimira 106;
35 400 Nova Gradiška tel/fax: 00385 / 035 351274; www.zupa-kraljicekrunice.hr
Odgovara: Ivan Štivičić, upravitelj Župe / mob: 099 6837526 / E-mail: stivicic84@net.hr /
Uređuje: Vjeroučiteljica Ksenija Savi, magistra teologije /e-mail: kstipanc@net.hr
kontakt@zupa-kraljicekrunice.hr

Listić izlazi svake nedjelje / Listić je besplatan / Naklada 700 primjeraka

Glas Kraljice Krunice

Listić župe
Kraljice sv. Krunice
Nova Gradiška

Godište 12 / siječanj 2017. **br. 480.**

„ZIMSKI“ SVETI ANTUN

»Napast nam ne može naškoditi dok nam se ne sviđa,
pa ako i potraje veoma dugo.« (sv. Franjo Saleški)

Sveti Franjo Saleški, veliki poznavatelj duhovnog života, bio je uvjeren da je za kršćane važno da dobro shvate prirodu napasti. Prvenstveno upućuje na ove stvari:

Bit napasti

Svaka napast počinje s nekim **opažanjem** – tako kao da ti netko nešto prišapne u uho i želi ti nešto što je zlo prikazati privlačnim.

Naravno, to nije grijeh, jer zavodnička riječ dolazi izvana.

Stoga vrijedi: Ako bi neka napast – »ma bilo na koji grijeh!«, naglašava Svetac – potrajala i cijeli naš život, ona ne slabi ni na koji način naš odnos s Bogom: »Jer kod napasti mi ne djelujemo, nego je mi trpimo.«

Često vidimo uz zimskoga Antuna prikaz životinja jer su njemu napasti dolazile u obliku životinja. S čime ih je pobjeđivao pa molitvom. Molimo i mi za jakost da se odupremo našim suvremenim napastima.

Ksenija Savi, vjeroučiteljica

IZ ŽUPNOG LISTA; *Napast *župne obavijesti

IZ KATOLIČKOG KALENDARA; Iz života sv. Antuna Pustinjaka poznato je da je u

mladosti izgubio oba roditelja. Kad mu je bilo 18 godina, potaknut milošću za vrijeme čitanja Evanđelja kod sv. mise, odluči izvršavati Isusove savjete i želje o savršenom životu. Kao prvo razdijeli svoje imanje siromasima, uzme štap i pridruži se skupini samotnjaka u pustinji. Sav je njegov daljnji život bio u odricanju i duhovnom rastu.

Dvadeset je godina živio u nekoj ruševini pored rijeke Nila i ondje se trsio da svlada sve negativne strasti i živi samo za Boga. Nije bila laka njegova borba protiv napasti. Demon ga je progonio u raznim obličjima – najčešće životinjskim, poput svinje ili pretvarajući se u

vjernog psa. Stekavši veliku duhovnu snagu – mnoge je privlačio svojim vrlinama. Mnogi su dolazili k njemu da žive pod njegovim duhovnim vodstvom.

U dobi od devedeset godina pomisli kako nijedan čovjek nije proveo toliko godina u samoći i odricanju. Nato čuje glas koji mu javi:

“Ima jedan svetiji od tebe, to je Pavao Pustinjak koji služi Bogu u samoći i odricanju već devedeset godina.”

Sveti Antun Pustinjak potraži sv. Pavla Pustinjaka. Na svom putu naiđe na mnoga čudovišta i mnoge kušnje. Kentaur i satir pokazaoše put k Svecu, ali mu đavao podmetnu zlatnu šipku, kako bi ga odvratilo od daljnjeg putovanja. No sveti Antun je znakom križa otjerao sve napasti, te napokon stigne do pećine gdje je šezdeset godina neki gavran svaki dan donosio polovinu kruha. Kada su dva starca počela zajednički živjeti u pustinji – gavran je počeo svaki dan donositi cijeli kruščić. Nakon smrti sv. Pavla Pustinjaka – sv. Antun se vratio u svoje ranije prebivalište gdje je ostao još 14 godina. Umro je u svojoj 105. godini. Njegov grob u pustinji otkriven je dvjesto godina kasnije, a posmrtni mu ostaci kao relikvije počivaju danas u Saint-Julien kraj Arlesa u Francuskoj.

Sveti Antun Pustinjak proglašen je svecem zaštitnikom od kožnih bolesti. Razlog tome je stvarna bolest od koje je svetac bolovao – herpes zoster virusne bolesti koja napada određene živce (najčešće među rebrima i u slabinama). Zato se ljudi utječu svetom Antunu u svim kožnim epidemijama.

Sveti Antun Pustinjak prikazuje se kako nogama gazi snop plamenova, što pokazuje Antunovo viđenje pakla, vatre što je u njemu utrnula svaku požudu. Na njegovu lijevom ramenu se nalazi slovo Tau – T – znak Križa kao znak izabranika Božjeg.

Svetac se često prikazuje s domaćim životinjama, napose svinjama. Slike su privukle vjernike da se tom Svecu uteknu za pomoć i zaštitu svoga blaga. Ovaj zimski Svetac poznat je također kao čudotvorac i pomoćnik za ono što je ljudima potrebno u svakodnevnom životu.

Josip Antolović

Molitva sv. Antunu Pustinjaku

Bože, ti si dao svetom Antunu opatu da ti služi osobitim životom u pustinji. Udijeli nam, po njegovu zagovoru, da se odričemo sami sebe i tebe sveudilj i nadasve ljubimo. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Kutak za razmišljanje; POSTOJE LJUDI KOJI ODGLUME CIJELI SVOJ ŽIVOT

Postoje ljudi koji odglume cijeli svoj život.

Odglume ljubav, brak, prijateljstvo.

Odglume strast, požrtvornost, iskrenost.

Glume u braku, glume na radnom mjestu...

Glume sreću, tugu, radost, bijes...

Glume, glume, glume a nemaju veze s glumom...

Samo su kukavice...

Sve što rade, rade zato što se to od njih očekuje, ili zato da ne bi skrenuli pažnju na sebe.

Kad se svi smiju – smiju se i oni...

Kad svi plešu i slave – plešu i slave i oni...

Kad svi tuguju – tuguju i oni...

Negdje duboko u njima postoji klica pobune, tračak sumnje protiv svega toga, ali se ne usuđuju progovoriti.

Kažu – bolje ovako, bar smo prihvaćeni od drugih, kad od sebe već nismo... Prigovore rijetko, i to samo ljudima kojima vjeruju, ako uopće nekome vjeruju. Kakav je to život bez spontane reakcije?

Kakav je to život gdje moraš preispitivati sve što izgovoriš i učiniš?

Što natjera čovjeka da bude ono što nije?

Da vječno bira nečiju narav, i da povlađuje spuštajući glavu...

Mislim da odatle sve počinje... Sve ono za što se poslije najčešće kaže – sad je prekasno... Stefan Simić

Smije li djetetu biti dosadno?

(dr.sc. Bruna Profaca, klinički psiholog)

„Njemu je dosadno, pa smo ga upisali na sport i jezike“

„Najgore mi je kad vidim kako se dosađuje“

Dosadu mnogi percipiraju kao bolest koju treba prevenirati.

Što onda s dosadom?

Odgovor bi bio: pomozite djetetu da je prihvati kao dio života.

Dosada je dio odrastanja i ona u sebi krije velike mogućnosti. Ukoliko djetetu ne damo priliku da uopće upozna vrijeme u kojem mu je dosadno, ono će biti izgubljeno ako se jednom nađe „bez posla“ doživjet će sebe neuspješnim. Zato je važno da roditelji daju djeci mogućnost **nestrukturiranog vremena** u kojem će dijete istraživati i unutrašnji i vanjski svijet – to je početak kreativnosti.

Što reći djetetu koje kaže da mu je dosadno?

Prvo i najvažnije, ako vam to dijete kaže, divno je da želi s vama podijeliti kako mu je. Zastanite u onome što radite i usmjerite se na dijete na nekoliko minuta (nije strašno, zar ne?). Iskoristite ovo vrijeme da se približite djetetu i povežete se, bez predlaganja aktivnosti, samo slušajte. Dijete će uz vašu pažnju samo otkriti što zapravo želi i samo se usmjeriti u svojoj aktivnosti.